

Introducció

Sigueu tots benvinguts, especialment els membres de la família Casacuberta i els representants d'aquelles entitats amb les quals va estar especialment vinculat. Moltes gràcies a tots per haver-vos volgut sumar a aquest acte de reconeixement i homenatge a Josep M. de Casacuberta.

Per a la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, i personalment per a mi mateix, com per a tots aquells que conegueren en Casacuberta i la seva obra, aquest homenatge comporta un goig especial, per molt diverses raons.

En primer lloc, i sobretot, en una dimensió pública i institucional, perquè la diversitat, la quantitat i la importància de les aportacions que Josep M. de Casacuberta va fer a la nostra cultura són realment excepcionals. La discreció i la modestia que el van caracteritzar no poden fer-nos-ho perdre de vista, i estic segur que ho posaran en relleu, amb algunes dades noves ben interessants, les intervencions que faran tot seguit el senyor Josep Moran, de la Secció Filològica, i el senyor Josep Massot, de la Secció Històrico-Arqueològica.

Vull agrair públicament al senyor Jordi Mir que ens hagués fet present que el vint-i-cinquè aniversari de la mort de Josep M. de Casacuberta era una ocasió excel·lent per a recordar-lo i honorar-lo. I a la Fundació Lluís Carulla que amb aquest motiu hagi volgut reeditar la biografia que en va fer el senyor Albert Manent.

Hem rebut algunes adhesions especialment significatives de persones que no ens han pogut acompanyar, i que ens aporten testimonis personals de la intensitat i l'abast de la influència positiva de Casacuberta en la cultura del nostre país.

El senyor Josep Vallverdú ens diu:

Em plauria que constés la meva adhesió a l'homenatge de Josep M. de Casacuberta, persona de qui tinc un excel·lent record. Ell va ser un dels membres de la mesa presidencial a la Primera Trobada de Traductors Catalans el 1966,

celebrada a Raimat, de la qual jo fou secretari d'organització, i en què prengueren part també els companys Jordi Sarsanedas, que aplegà moltes assistències de Barcelona, i Francesc Vallverdú, en aquells anys un jove traductor de l'italià.

El senyor Ramon Amigó també s'adhereix a l'acte i afegeix aquestes paraules:

Vaig conèixer personalment i breument el senyor Casacuberta, devia ser per allà a l'any 1962, i sempre he admirat la seva obra i m'he servit sovint de les seves edicions, sobretot en aquella època que vam començar a fer classes de català.

Com a eivissenc, vull deixar també constància de la gran estimació amb què Marià Villangómez recordava Josep M. de Casacuberta. Ho exposa en un dels seus articles, evocant la visita que va fer a qui seria l'editor d'un dels seus primers llibres de poesia (*Els dies*, 1950), i després encara d'alguns altres:

Vaig parlar amb el senyor Casacuberta a la seua casa de Barcelona. Quina excellent persona! Tot un senyor desinteressat i actiu, filòleg i historiador, erudit que treballava sobre l'obra de Verdaguer, editor d'«Els Nostres Clàssics» i d'altres colleccions. Des de l'amable acollença vaig sentir per ell admiració i afectuós respecte.¹

Aquests són, en efecte, els sentiments que ens suggereix Josep M. de Casacuberta a tots els qui el vam conèixer. Fins i tot, a títol purament personal, voldria afegir que va ser en certa mesura gràcies al senyor Casacuberta —indirectament, a causa de la meua amistat amb els seus nebots— que els meus estudis es van decantar cap a la filologia catalana.

Més endavant, quan Aina Moll, des de la Direcció General de Política Lingüística, va restablir la Junta Permanent de Català amb la voluntat de mantenir la continuïtat amb les activitats de la Junta Assesora per als Estudis de Català (JAEC), vaig tornar a constatar que la disponibilitat del senyor Casacuberta en els darrers anys de la seva vida també va ser incondicional i generosa, i va assumir sense reserves la presidència del nou organisme.

Tant de bo que puguem contribuir amb aquest homenatge a fer conèixer més àmpliament la transcendència del seu treball i l'exemplaritat de la seva activitat al servei del país.

ISIDOR MARÍ I MAYANS
President de la Secció Filològica

1. M. VILLANGÓMEZ LLOBET, «Dues edicions i algunes cartes», *Eivissa*, núm. 27 (1995), p. 4-9.